

Θέμα 3 : Σάββατο 26 / Κυριακή 27 Οκτωβρίου 2024

ΘΕΛΩ ΝΑ ΓΙΝΩ ΑΓΙΟΣ

(Άγιος Δημήτριος ο Μυροβλύτης και ο μαθητής του Άγιος Νέστορας)

- Παιδιά να σας ρωτήσω κάτι; Γιατί έρχεστε στο Κατηχητικό; Τι είναι αυτό που σας αρέσει εδώ; (...)

Ερχόμαστε στο κατηχητικό, για να παίξουμε, να επικοινωνήσουμε, να χαρούμε, να απολαύσουμε τα κεράσματα και την καλή παρέα. Όλα αυτά καλά. Κι είναι πράγματι ευλογημένη αυτή η συνήθεια να έρχεστε στο Κατηχητικό. Και μακάρι να τη συνεχίσετε όσο είστε μαθητές. Θα κερδίσετε!

Ωστόσο, έχετε σκεφτεί ποτέ ότι στο κατηχητικό, γίνεται και κάτι άλλο, πολύ ανώτερο και σπουδαιότερο; Το Κατηχητικό είναι ιερή ώρα. Είναι μια αληθινή συνάντησή μας με τον Θεάνθρωπο Χριστό μας! Αυτός μας μιλάει μέσα από την Αγία Γραφή και από τους βίους των φίλων Του, των Αγίων.

Σήμερα θα ταξιδέψουμε μακριά σε ένα άλλο κατηχητικό, που γινόταν πριν από πολλά χρόνια, στη Θεσσαλονίκη, αλλά όσοι αιώνες και αν περάσουν ποτέ δεν πρόκειται να ξεχαστεί. Πάντοτε θα μιλάμε γι' αυτό. Ξέρετε γιατί;

Γιατί ήταν ένα πραγματικά άγιο Κατηχητικό. Ήταν μεγάλος Άγιος ο Κατηχητής του, που σε λίγες μέρες τον γιορτάζει η Εκκλησία μας. Και από τα παιδιά που το παρακολουθούσαν αναδείχθηκαν άγιοι. Καταλάβατε ποιος είναι αυτός ο Άγιος Κατηχητής;...

Είναι ο άγιος Δημήτριος. Ας τον γνωρίσουμε καλύτερα καθώς και ένα από τα «κατηχητόπουλά» του που έγινε επίσης άγιος.

Ο άγιος Δημήτριος γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 280 μ.Χ. περίπου και η οικογένειά του ήταν από τις επιφανέστερες της Μακεδονίας. Το επάγγελμά του ήταν στρατιωτικός στο ρωμαϊκό στρατό. Μάλιστα απέκτησε μεγάλα αξιώματα (Στρατηγός της Θεσσαλίας και Ανθύπατος της Ελλάδος).

Ο Δημήτριος όμως πίστευε ότι η ανώτερη ιδιότητα που είχε δεν ήταν αυτή του στρατηγού αλλά εκείνη του Χριστιανού!

Βαπτισμένος Χριστιανός, τήρησε σ' όλη του τη ζωή την υπόσχεση, που όλοι δίνουμε όταν βαπτιζόμαστε: **Να είναι μαζί με τον Χριστό, φίλος του Χριστού** και μακριά από το διάβολο. Έκλεισε βαθιά μες στην καρδιά του τις θείες εντολές και αγωνίστηκε με όλες του τις δυνάμεις να τις εφαρμόσει στη ζωή Του, γιατί ο Χριστός λέει: « Εάν θέλετε να είστε φίλοι μου, να τηρείτε τις εντολές μου».

Αυτή τη χαρά που ζούσε κοντά στον Χριστό, ήθελε να την μεταδώσει και στους άλλους ανθρώπους. Γι' αυτό, στη Θεσσαλονίκη, σ' έναν υπόγειο χώρο (στοά), κάτω από τον Ναό της Παναγίας της Καταφυγής, είχε οργανώσει ένα Κατηχητικό! Σαν το δικό μας, παιδιά! Πολλά παιδιά και νέοι που μάθαιναν γι' αυτό το Κατηχητικό, έτρεχαν για ν' ακούσουν τον Άγιο Κατηχητή, τον Δημήτριο. Τόσο όμορφα και με Χάρη Θεού τους μιλούσε ο κατηχητής τους, ώστε

πολλοί, που πριν δεν πίστευαν στον Χριστό, άλλαζαν ζωή, βαπτίζονταν Χριστιανοί και ζούσαν σύμφωνα με τις εντολές του Χριστού.

Εκείνο το διάστημα βρισκόταν στη Θεσσαλονίκη ο αυτοκράτορας Μαξιμιανός, που μισούσε τους Χριστιανούς,. Τότε συνελήφθη ο Δημήτριος, ακριβώς επειδή ήταν Χριστιανός. Ο αυτοκράτορας διέταξε να φυλακιστεί σε ένα χώρο, πολύ υγρό και βρώμικο, δίπλα ακριβώς από το στάδιο.

Εκεί ένας σκορπιός πλησίασε για να τον τσιμπήσει, αλλά ο Δημήτριος με το σημείο του σταυρού τον θανάτωσε. Αμέσως άγγελος Κυρίου τον στεφάνωσε και του είπε:

—«Η ειρήνη του Χριστού να είναι μαζί σου. Έχε δύναμη και γενναιότητα».

Την ίδια ώρα, στο στάδιο, γίνονταν μονομαχίες. Ο Μαξιμιανός είχε φέρει μαζί του έναν γιγαντώσωμο, ανίκητο, μονομάχο, που λεγόταν Λυαίος και ήταν το καμάρι του. Επειδή κανένας δεν τολμούσε να μονομαχήσει με τον Λυαίο, ο Μαξιμιανός υποσχέθηκε χρήματα και τιμές σε όποιον καταφέρει να τον νικήσει.

Τότε ένας νεαρός χριστιανός, που παρακολουθούσε το Κατηχητικό του Αγίου Δημητρίου, **ο Νέστορας**, αποφάσισε να αναμετρηθεί μαζί του, όχι για τα χρήματα, αλλά για ν' αποδείξει ότι ο Χριστός είναι ο μόνος Παντοδύναμος. Έτσι, έτρεξε στον Δημήτριο και ζήτησε την ευχή του. Εκείνος τον σταύρωσε και του είπε προφητικά: «Και τον Λυαίον θα νικήσεις και για τον Χριστό θα μαρτυρήσεις».

Τότε με μεγάλη πίστη, ο Νέστωρ παρουσιάστηκε μπροστά στον Μαξιμιανό και δήλωσε ότι θέλει να αναμετρηθεί με τον Λυαίο.

Όλοι τα έχασαν. Ο Λυαίος είχε νικήσει πολλούς μονομάχους, πολύ δυνατότερους από τον Νέστορα. Ο Μαξιμιανός, επειδή τον λυπήθηκε, του ζήτησε να μην μονομαχήσει και για την τόλμη του θα του έδινε χρήματα.

Ο Νέστορας όμως απάντησε:

—Δεν επιθυμώ χρήματα, αλλά να αποδείξω τον εαυτό μου καλύτερο από τον Λυαίο.

Τότε ο αυτοκράτορας θύμωσε και παρότρυνε τον Λυαίο να κατατροπώσει τον νεαρό Νέστορα. Πριν την άνιση μάχη, ο Νέστορας έκανε το σημείο του σταυρού και προσευχήθηκε:

«Ο Θεός του Δημητρίου, βοήθησέ με!»

Και, με τη δύναμη του Θεού, το θαύμα έγινε! Ήδη στην πρώτη συμπλοκή, ο Νέστορας ξέφυγε, με έναν ελιγμό, από τον Λυαίο και με το ξίφος του τον τραυμάτισε θανάσιμα στην καρδιά. Όλοι έμειναν άναυδοι... Πώς τόσο εύκολα ένα νεαρό παιδί νίκησε έναν γίγαντα...; Τότε ο Νέστορας δόξασε τον Θεό, γιατί με τη δύναμη του Χριστού και την ευχή του Δημητρίου νίκησε τον βάρβαρο.

Ο σκληρός Μαξιμιανός συγχύστηκε και διέταξε να αποκεφαλιστεί ο Νέστορας με το ίδιο ξίφος, που νίκησε τον Λυαίο και να λογχευθεί ο Δημήτριος μέσα στην φυλακή του. Έτσι, μαθητής και Κατηχητής έλαβαν το στεφάνι του μαρτυρίου από τον Χριστό.

Μαθητής και δάσκαλος συναθλητές στο μαρτύριο, συμμετοχοί στη δόξα τ' ουρανού. Μην ψάχνετε τον άγιο Νέστορα να τον βρείτε μόνο του. Στο συναξάρι, στην υμνολογία, στην εικονογραφία, παντού, θα δούμε τον μαθητή κοντά στον δάσκαλο. Να ακούει τη διδασκαλία του, να δέχεται τις συμβουλές του, να ζητά την ευχή του για το μαρτύριο. Ο άγιος ένδοξος μάρτυρας Νέστωρ, πιστός μαθητής κοντά στον κατηχητή του, τον άγιο μεγαλομάρτυρα

Δημήτριο τον Μυροβλύτη (ονομάζεται έτσι διότι τα ιερά του λείψανα αναβλύζουν μύρο), τον πολιούχο και προστάτη της Θεσσαλονίκης.

Βιβλία ολόκληρα έχουν γραφτεί με τα θαύματα του αγίου Δημητρίου ο οποίος πάντοτε στέκεται συμπαραστάτης στους αγώνες όλων των Ελλήνων και μάλιστα της ιδιαίτερης πατρίδας του, της Θεσσαλονίκης, σε κάθε δύσκολη περίπτωση: σε σεισμούς και πυρκαγιές, σε επιδρομές και επιδημίες, σε εποχές πείνας και στερήσεων... Με απέραντη ευγνωμοσύνη για την ολοφάνερη προστασία που η συμπρωτεύουσα τιμά τον πολιούχο της κάθε χρόνο με μία σειρά εορταστικών εκδηλώσεων που φέρουν τον τίτλο «Δημήτρια» που κορυφώνονται την ημέρα της μνήμης του.

Ο άγιος Δημήτριος, παιδιά, μέχρι σήμερα είναι ο μεγάλος προστάτης της Θεσσαλονίκης, γιατί την έχει σώσει από εχθρούς και κινδύνους. Δεν είναι τυχαίο ότι η απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης από τους Τούρκους, ύστερα από σχεδόν 500 χρόνια(!) σκλαβιά, έγινε ανήμερα της εορτής του αγίου Δημητρίου, 26 Οκτωβρίου 1912. Αλλά και οι Γερμανοί κατακτητές έφυγαν από την Θεσσαλονίκη το 1944, την επομένη της εορτής του Αγίου...!

Δίκαια ονόμασαν τον άγιο Δημήτριο «φιλόπατρη» και «σωσίπατρη»· διότι αγαπά την πατρίδα του την Ελλάδα την οποία έσωσε αμέτρητες φορές από ποικίλους κινδύνους. Και θα σώζει πάντοτε την πατρίδα μας, αν εμείς επικαλούμαστε τις ακαταμάχητες πρεσβείες του!

Παιδιά, θέλω να μου πείτε **τι σας εντυπωσίασε από τη ζωή του Αγίου Δημητρίου και του μαθητή του, Αγίου Νέστορα; ...**

Ήταν φλογερός κατηχητής, πολλά παιδιά και νέοι παρακολουθούσαν τις συναντήσεις που έκανε, ο Νέστορας κατατρόπωσε τον γίγαντα Λυαίο με τη δύναμη του Χριστού και την ευχή του αγίου Δημητρίου.

(Επειδή σίγουρα τα παιδιά θα εντυπωσιαστούν από την έκτακτη δύναμη, που έδωσε ο Κύριος στον Άγιο Νέστορα, είναι ευκαιρία να πούμε ότι: Ο Θεός δίνει ιδιαίτερη δύναμη, σωματική και ψυχική, στους φίλους Του. Και φίλοι του Θεού είναι οι Άγιοι που γιορτάζει η Εκκλησία μας. Με τον τρόπο αυτό θα συνδέσουμε το θέμα μας με την κεντρική ιδέα περί αγιότητας, για την οποία θα μιλήσουμε στα παιδιά με απλό και κατανοητό τρόπο).

-Παιδιά, τι νομίζετε, είναι δύσκολο να γίνει κάποιος Άγιος;.....

Συχνά όταν ακούμε τη λέξη Άγιος, νομίζουμε ότι πρόκειται για κάποιον υπερφυσικό άνθρωπο, που έζησε σε κάποια μακρινή εποχή και δεν έχει καμία σχέση μ' εμάς. Δεν είναι έτσι όμως.

Οι Άγιοι του Θεού είναι άνθρωποι σαν κι εμάς. Άλλοι πιο μικροί, άλλοι πιο μεγάλοι και άλλοι παιδιά, στην ηλικία σας. Πλούσιοι ή φτωχοί, από διάφορα επαγγέλματα και σε διαφορετικές εποχές, από τους πρώτους αιώνες μετά Χριστό μέχρι και σήμερα.

Το κοινό στοιχείο, που χαρακτηρίζει τους Αγίους της Εκκλησίας μας, είναι ότι ήταν **οι αληθινοί φίλοι του Θεού**. Και όπως όταν έχεις έναν πολύ καλό φίλο, θέλεις:

- να πηγαίνεις συχνά στο σπίτι του,
- να συζητάς αρκετές ώρες μαζί του,
- να μιλάς στους άλλους γι' αυτόν.

Έτσι και οι Άγιοι, πίστευαν ότι ο Χριστός είναι ο Μεγάλος και Παντοδύναμος Φίλος τους, γεμάτος Αγάπη γι' αυτούς, έτοιμος να τους ακούσει, να τους μιλήσει και να τους δώσει ξεχωριστή δύναμη. Γι' αυτό ήθελαν:

- ❖ να πηγαίνουν συχνά στο σπίτι του Θεού, που είναι η Εκκλησία μας,
- ❖ να μιλάνε μαζί Του, μέσα από την προσευχή,
- ❖ να ακούνε τη φωνή Του να τους μιλάει, μέσα από την Αγία Γραφή.

-Για πείτε και κάτι πιο προσωπικό: Όταν μεγαλώσετε τι θέλετε να γίνετε;

Στη ζωή μας βάζουμε στόχους. «Όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω αθλητής, δημοσιογράφος, στρατιωτικός, γιατρός, δασκάλα, δικηγόρος κ.λπ.». Είναι σπουδαίο πράγμα να έχετε στόχους, γιατί έτσι προσπαθείτε να τους πετύχετε και η ζωή αποκτά ωραίο νόημα.

Το πιο υπέροχο, όμως, παιδιά, είναι να βάλετε ιερούς στόχους στη ζωή σας. **Θέλω να είμαι φίλος του Θεού, θέλω να γίνω Άγιος.** Αυτός ο στόχος:

- ✓ θα σας γεμίζει με αληθινή και μόνιμη χαρά,
- ✓ θα σας εξασφαλίζει τη Χάρη του Θεού, που είναι η μεγαλύτερη δύναμη για τον άνθρωπο,
- ✓ θα δίνει ξεχωριστό νόημα στη ζωή μας.

Αυτός είναι ο σκοπός μας μέσα στην Εκκλησία, η οποία δεν θέλει να μας κάνει απλά καλούς ανθρώπους, αλλά να μας αναδείξει **Αγίους**.

Σύνθημα: Θέλω να γίνω Άγιος!